

START

Rok IV

Kraków, dnia 23 lutego 1948

Nr. 8 (209)

Prawidłowe rozwiązanie Konkursu P. K. Ol.

„ZGADNIJ KTO WYGRA?”

- x Dolny Śląsk—Warszawa 8:8
- 2 Szczecin—Warszawa 7:9
- 2 Tęcza—Ł. K. S. 2:14
- 1 Zjednoczeni—Batory 9:7
- 0 Warta (Poznań)—Budowlani*)
- 1 Śląsk (Świętochł.)—Linia 4:3
- 0 RKS Zagłębie—Świt
- 2 Orzeł—Polonia (Piekary) 3:5
- 1 Bzura—Grochów*)
- 0 Znicz—Syrena*)
- 1 AZS—Znicz 68:42
- 2 YMCA (Gd.)—AZS (W-wa) 27:51

*) nie odbyły się.

Wisła-Warta 1:15

Rozegrany w ramach o dominujące mistrzostwo Polski, mecz bokserski pomiędzy krakowską Wisłą a poznańską Wartą zakończył się wielką porażką krakowian, którzy ulegli narciarzom w przynajmniej stosunku 1:15. Jedyne punkty dla Wisły zdobył remisową walką z Polańskim — Matuła.

Warszawa—Szczecin 9:7

Rozegrane w Szczecinie między miastowe zawody bokserskie pomiędzy reprezentacjami Warszawy i Szczecina zakończyły się nieznacznie zwycięstwem bokserów stołecznych. O wyniku meczu zdecydował wynik walki w wadze ciężkiej pomiędzy Drabkowskim a Pietrzakiem. Wynik remisowy krzywoż boksera szczecińskiego. Rewelacją meczu był Wierzbowicz w wadze półciężkiej, walczący w miejsce Ambroza, który zremisował z Kotkowskim.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco:

Waga musza: Tyczyński (W) nokautuje w drugiej rundzie Orlicza (Szcz.).

Waga kogucia: Sobkowiak (W) przegrywa na punkty z Wierzbowski (Szcz.).

Waga piórkowa: Sieradzan (W) przegrywa na punkty z Wierzbickim (Szcz.).

Waga lekka: Żurawski (W) ulega na punkty Skaleckiemu (Szcz.).

Waga półśrednia: Wasiak (W) znokautował Wróblewskiego (Szcz.).

Waga średnia: Kolczyński (W) wygrywa przez techniczny k. o. z Wilczkiem (Szcz.).

Waga półciężka: Kotkowski (W) nie rozstrzygnął walki z Wierzbowiczem (Szcz.).

Waga ciężka: Drabkowski (W) wypunktował Pietrzaka (Szcz.). Sędziował Bielec, Widzów trzy tysiące.

LKS—Tęcza 14:2

Bardzo dobry zespół LKS-u w finałowym spotkaniu o mistrzostwo Polski pokonał lokalną rywalkę Tęczę w stosunku 14:2. Jedynie Bednarek i Grinin zremisowali z przeciwnikami.

W ósemce zwycięzców najlepiej zaprezentował się Pisarski, który wysoko wypunktował Trzęsowskiego.

Warszawa—Wrocław 8:8

6.000 widzów było świadkiem spotkania Wrocław—Warszawa, które w efekcie dało wynik remisowy 8:8.

AZS Wrocław mistrzem Polski w siatkówce

W sobotę i niedzielę rozegrano w Toruniu zawody o mistrzostwo Polski w siatkówce z udziałem AZS-ów warszawskiego, wrocławskiego, lubelskiego oraz SKS-u z Warszawy. Tytuł mistrza zdobył AZS Wrocław w o mistrzostwa zdecydował lepszy stosunek setów. Za AZS Wrocław uplasował się SKS Warszawa, AZS Warszawa i AZS Lublin.

Nowi mistrzowie narciarscy Polski

A. Bujakówna, J. Ciaptak-Gąsienica, St. Dziedzic, J. Marusarz, St. Marusarz i Daniel Krzeptowski, zdobywają tytuły mistrzowskie.

W kilka dni po zakończeniu „Silesiady Akademickiej” w Karpaczu, stał się ponownie Karpacz terenem wielkich zawodów narciarskich, tym razem o tytuły mistrzów Polski w narciarstwie.

Piszemy na wstępie: „po zakończeniu Silesiady”, gdyż Silesiada poprzedzona kursami szkoleniowo-narciarskimi wpłynęła w dużej mierze na

Zak.), 9) Zborowska (HKN Zakopane), 10) Czubernat (HKN Zak.).

KONKURENCJA MĘSKA: Oczekiwano tu łatwego zwycięstwa Józefa Marusarza, który tymczasem na skutek upadku na trasie stracił kilka cennych sekund, w rezultacie czego zajął 4 miejsce. Na pierwszych 6 miejscach ułokowali się zawodnicy SNPTT, z tego 5 zakoplańczyków i Płonka (SNPTT Biała).

Wyniki: 1) Jan Ciaptak-Gąsienica (SNPTT) 1,32,6, 2) ex equo Radkiewicz i St. Wawrytko (obaj SNPTT) 1,34, 3) Płonka (SNPTT Biała) 1,34,4, 4) J. Marusarz 1,37,2, 5) St. Wawrytko I. (SNPTT Zak.) 1,37,2, 6) M. Samek-Gąsienica (Wisła).

Doskonale zapowiadający się zjazdowiec z Harcerskiego K. N. (Kraków) Kram, zajął 27 miejsce, a akademik Szczerba, który na Silesiady

w tej konkurencji był trzecim, uplasował się na 24 miejscu. Na ogół bowiem klasa naszych zjazdowców była wyrównana, a zwłaszcza pierwszej 20-tki.

Łącznie w biegu zjazdowym mężczyzn startowało 77 zawodników — bieg ukończyło 73.

Piątek

Bieg na 18 km.

Trasa prowadziła spod Małej Skoczni w kierunku na Wzgórze Czołowe, skąd następował zjazd do półmetka, a następnie w Jodle, terenie pagórkowatym, w kierunku nad rzeką Łomnicę i śliską drogą pod Dolną Stacją wyciągu saniewego, a stąd na Małą Łomnicę, skąd rozpoczynał się zjazd w kierunku „Orlinka” i znów krótkie podejście do Stacji wyciągu narciarskiego.

poprawę formy czołowych naszych narciarzy, oraz na nlenotowana dotychczas w mistrzostwach Polski rekordowa ilość zgłoszeń (212).

W poprzednim numerze „Startu”, omawiając szczegółowo wyniki Silesiady Akademickiej, podnosiliśmy istotne walory tego rodzaju zawodów; dziś miło nam stwierdzić również m. in., że życzenia nasze pod adresem zwycięzczyń biegu zjazdowego i kombinacji alpejskiej na niedawno rozegranej Silesiady, Anny Bujakówny spełniły się i zawodniczka ta zdobyła w tym roku pierwszy tytuł mistrzowski w narciarstwie, zwyciężając w biegu zjazdowym pa i w dwa dni później ponowiła sukces, zdobywając pierwsze miejsce w kombinacji alpejskiej. Gratulujemy.

W tym biegu okazało się, że kolejność pierwszych miejsc mało różniła się od kolejności na „Silesiady”, rutynowane zawodniczki zakopiańskie (Hilota i Kwapien) musiały uznać wyższość akademiczek.

Wiceprezes PZN jest zdania, iż gdyby obecnie rozegrano Igrzyska Olimpijskie, to wyniki naszych narciarzy byłyby o wiele lepsze. Zgadza my się z tym, czyniąc te jedyną uwagę, że właśnie „Silesiada” i obozy ją poprzedzające, były tu czynnikami wpływającymi na wybitną poprawę formy.

Mistrzostwa narodowe w Karpaczu rozegrano w idealnych warunkach śnieżnych i atmosferycznych, a organizacja stała na bardzo wysokim poziomie.

Podajemy poniżej przebieg i wyniki poszczególnych konkurencji na podstawie sprawozdań i relacji telefonicznych własnego wystawnika.

Czwartek

Bieg zjazdowy

KONKURENCJA KOBIECA: Startujących 13, wszystkie bieg ukończyły. Trasa prowadziła z Małej Kopy ku Bierutowicom. Warunki b. dobre; śnieg puszysty, zmrożony, przestrzoność doskonała.

Wyniki: 1) Anna Bujakówna (SNPTT Zakopane) 1,36, 2) ex equo, Kodelska (AZS Warszawa) i Stępek (AZS Kraków) 1,48,4, 3) Naormiakowska (AZS Wrocław) 2,03,2 4) Hildtówna (SNPTT Zak.) 2,03,4, 5) Kowalska (Wisła Zakopane) 2,08,8, 6) E. Bujakówna (SNPTT Zak.), 7) T. Kwapien (HKN Zak.), 8) Zofia Wawrytko (SNPTT

Wspomnienie Olimpiady w St. Mori: Olimpijczycy wchodzą na stadion dla złożenia ślubowania.

Cracovia-Legia 7:2 (0:0, 2:2, 5:0)
14:3 (6:0, 5:2, 3:1)

Występ hokeistów warszawskiej Legii oczekiwany był w Krakowie z dużym zainteresowaniem. Wiadomo było, że zespół wojskowy należy do czołowej klasy polskiego hokeja i porównanie sił Cracovii i Legii wrożyło piękną i na wysokim poziomie stojącą grę. Niestety — warszawianie zawiedli na ogół (zwłaszcza w drugim dniu) kiedy to braki swoje techniczne i kondycyjne próbowali zastąpić brutalnością, w której celował najlepszy ich gracz Dolecki.

Cracovia przedstawia dziś wyrównany i na dużym poziomie technicznym stojący zespół. Pozytywnie Palusa wybitnie wzmocniło siłę ofensywną zespołu. Bardzo dobrze spisywał się również rezerwowy bramkarz Kapusta, oraz napastnik Koczyński. Para obrońców, Kasprzycki i Więcek staje się z dnia na dzień lepszą.

W Legii, oprócz Doleckiego, wy-

róźnił trzeba Swicarza i Bromera, zawiódł „olimpijczyk” Ginter, a i Przędzicki nie potwierdził klasy reprezentacyjnego bramkarza.

W meczu sobotnim, po pierwszej bezbramkowej tercji, uzyskali goście prowadzenie ze strzału Doleckiego, po kombinacji z Bromerem Cracovia zdopingowana utratą bramki, zwiększyła nacisk i wyrównała przez Marchewczyka, a w minutę później Palus zdobył drugą bramkę. Krótko przed upływem tej tercji, wyrównanie dla Legii padło ze strzału Bromera, którego doskonale wystawił Swicarz.

W trzeciej tercji grad strzałów posypał się na bramkę warszawian. Pięć z nich było celnych (Burda 2, Jusiewicz, Kowalski i Więcek).

Sędziowali Michalik i Bielecki. Składy drużyn: **CRACOVIA:** Kapusta, Kasprzycki, Więcek, Marchewczyk, Burda, Koczyński, Jusiewicz, Palus, Kowalski, Popiel.

Startujących 77, ukończyło 67.

Jak było do przewidzenia, zwyciężył faworyt tej konkurencji St. Dziedzic (HKN Zak.), który startując z ostatnim numerem startowym (94), minął po drodze 47 zawodników, przychodząc do mety w czasie 1,24,03. O 34 sekundy gorszy był zdobywca drugiego miejsca Kwapien (Wisła Zak.), a dalsze zajął 3) Daniel Krzeptowski (SNPTT Zak.) 1,26,41; 4) Bukowski (Wisła Zak.) 1,27,20; 5) M. Wojna-Orlewicz (Wisła Zak.) 1,28,37; 6) Zubek (Wisła Zak.); 7) Si-tarz (Wisła Zak.); 8) Tajner (Watra Cieszyn); 9) Skupień (SNPTT Zak.); 10) Kaczmarczyk (AZS Kraków).

Jak widzimy więc, hegemonia zakoplańczyków w biegu płaskim została potwierdzona. W pierwszej dziesiątce znalazło się 5 zawodników Wisły zakopiańskiej, 2 z SNPTT Zakopane, 1 z HKN (Dziedzic — mistrz), 1 z Watry cieszyńskiej i pierwszy przedstawiciel Krakowa Kaczmarczyk na 10 miejscu. Z innych zawodników krakowskich Dawidek (Garbarnia), zajął 34 miejsce, Krzysz-kowiak (Cracovia) 43, Drodz (AZS) 44, Kozioł (AZS) 49, Mlekojad (Wisła) 54, Korosadowicz (Wisła) 58, Wójcikiewicz (Wisła) 61, Rzepka (Cracovia) 63 i Sykała (AZS) 65.

Sobota

Ślalom

W trzecim dniu mistrzostw narciarskich Polski rozegranych w Karpaczu, odbył się slalom w konkurencji męskiej i kobiecej w gorszych nieco warunkach atmosferycznych, przy silnym wietrze.

Wyniki: I-sze miejsce, tym samym tytuł Polski w slalomie, zdobył zwycięzca biegu zjazdowego J. Ciaptak-Gąsienica (SNPTT Zak.) 1,14,5; 2) J. Marusarz (SNPTT Biała) 1,16,8; 3) Płonka (SNPTT Biała) 1,37,4; 4) Stańko (SNPTT Biała) 1,41,4; 5) Karpiel (Wisła Zak.) 1,42,2; 6) Łuszczek (Zakopane); 7) Radkiewicz (SNPTT Zak.); 9) Cum (Wisła — Kraków); 10) St. Wawrytko II (SNPTT Zak.).

W slalomie otwartym J. Marusarz zrewanżował się Ciaptakowej za porażkę w jeździe i kombinacji alpejskiej, zdobywając pierwsze miejsce.

W slalomie pań mistrzostwo Polski zdobyła Anna Bujakówna, wice-mistrzostwo Kodelska (AZS Warszawa). Bujakówna wygrywając i bieg zjazdowy i slalom, zwyciężyła również z dużą przewagą punktów w kombinacji alpejskiej.

Niedziela

KOMBINACJA

W kombinacji norweskiej zwyciężył Krzeptowski Daniel (SNPTT) pkt. 36,08, 2) Kwapien (Wisła Zak.) pkt. 63,51, 3) Dziedzic (HKN Zak.) pkt. 65,07. Dalsze miejsca zajęli Orlewicz (Wisła Zak.), Bukowski (Wisła Zak.), Tajner (Watra Cieszyn), Holy (Wisła Zak.), Kaczmarczyk (AZS Krak.), Swierk (KN Szklarska Poręba) i 10-te J. Kula.

W ostatniej konkurencji Narodowych mistrzostw Polski, odbyły się skoki otwarte, w których St. Marusarz potwierdził swą supremację, zdobywając zastąpienie 1-sze miejsce, skokami 40 i 50,5 m, nota 210,7. Drugie miejsce zajął Kula J. (S. N. P. T. Zakopane) skoki: 46,5, 48,5, nota 209,5. Na trzecim miejscu znalazł się Samek Gąsienica (Wisła — Zakopane) skoki: 44 i 47 m, nota 197,7. 4-ty Holy (Wisła — Zakopane) 41 i 46 m (197,3), 5-ty Ciaptak-Gąsienica (SNPTT) 45,5 i 46 m (196,3), 6-ty Szubert 46 i 49 m (193,7) 7-my Tajner (Watra, Cieszyn) 46 i 43 m (191,3).

Na 68 zgłoszonych, startowało 58 zawodników. Największą atrakcję wzbudziły skoki otwarte i do kombinacji, którym przypatrywało się 10.000 widzów.

LEGIA: Przeździecki (Lamer), Bromer, Bielawski, Leonardzłak, Świczar, Dolecki, Celiński, Ślusarczyk, Ginter, Majkowski.

Do drugiego spotkania wystąpiła Legia w swym najlepszym składzie z Naciągkiem oraz Koperczyńskim. Po drugiej tercji w miejsce Przeździeckiego zagrał Majkowski z bardzo dobrym powodzeniem.

Cracovia wyszła na lod z silną wolą zwycięstwa i od pierwszej chwili nie szczędziła sił ani umiejętności dając pokaz hokeja w najlepszym wydaniu.

Od pierwszej minuty gry do ostatniej przewaga biało-czerwonych była bardzo wielka. Krakowianie zaprezentowali się z jak najlepszej strony a licznie zebrana publiczność z zadowoleniem opuszczała stadion.

Po powitaniu drużyn i wręczeniu Marchewczykowi przez wiceprezesa klubu mgr Kulakowskiego wianek kwiatów za dwudziestodwuletnią grę w barwach Cracovii oraz za uczestniczenie w trzech Olimpiadach Zimowych, sędzia Michałik przystąpił do rozpoczęcia gry. Już w pierwszej minucie Jusewicz z podania Palusa uzyskuje pierwszą bramkę. Napastnicy Cracovii przeprowadzają jeden atak po drugim, zmuszając Przeździeckiego do częstej interwencji. W 3 minucie Burda po objęciu wszystkich zawodników umieszcza po raz wtóry krążek w siatce Legii. Serię bramek kontynuuje Palus, strzelając w 7 min. trzecie gola z podania Kowalskiego. W odstępiech kilkuminutowych padają jeszcze trzy bramki ze strzałów Burdy, Marchewczyka oraz Palusa. Strzeloną przez Kowalskiego po jego solowym przeboju bramkę sędzia nie uznał z powodu trącenia bramki.

Legia jest wybitnie zdeprymowana przewagą Cracovii a sporadyczne jej ataki likwiduje doskonale dysponowany Kasprzycki.

W drugiej tercji dalsze bramki strzelają Palus oraz Koperczyński. Cracovia prowadzi już 3:0. Niespodziewany wypad Doleckiego kończy się strzeżeniem pierwszej bramki dla Legii. Dopinguje to do pewnego stopnia Cracovię, która rewanżuje się golami zdobytymi przez Koperczyńskiego, Burdę i Kasprzyckiego. Drugą bramkę dla Legii strzela Świczar.

Trzecia tercja zaczyna się sensacyjnie. Już w 1 min. Świczar strzela i znajduje sobie miejsce do siatki Kapusty. Cracovia zwalnia, ale zawodnicy dopingowani przez publiczność zdobywają jeszcze trzy bramki ze strzału Więcka oraz 2 Koperczyński. Sędziowali Michałik i Bielecki.

Na zawodach obecny był kapitan sportowy PZHL dr Kasprzak, który wyznaczył następujących zawodników na mającą się odbyć w Warszawie w dniu 3 marca zawody pomiędzy Jolską Południową a Północną.

PÓLNOCCNA POLSKA: Makutyłowicz (Przeździecki), Bromer (Legia), Zieliński (Pomorzanin), Osmański (Pomorzanin), Dybowski (Pomorzanin), Rybyś (Pomorzanin), Świczar (Legia), Dolecki (Legia), Naciąg (Legia), Ginter (Legia), Duszyński (Lechia), Kelm (ŁKS), Starzewski (ŁKS).

POLSKA POŁUDNIOWA: Muszyński (Lechia), Kowalski J. (Lechia), Kowalski-Roch (Cracovia), Kasprzycki (Cracovia), Więcek (Cracovia) Sokołowski (Wisła), Marchewczyk (Cracovia), Palus (Cracovia), Eurda (Cracovia), Czoch (KTH), Lewacki (KTH), Gansiniec (Sila), Skarżyński (Siemianowiczanka).

Stefan Michałski

W Krakowie powstanie sztuczne lodowisko

Z inicjatywy Zarządu Miejskiego, odbyło się w Krakowie pod przewodnictwem wiceprezesa St. Dziwlika konferencja porozumiewawcza w sprawie budowy sztucznego lodowiska w Krakowie.

Wzięli w niej udział: przew. Woj. Rady WF i PW M. Statter, kler. Miejskiego Urzędu WF i PW kpt. Ronin-Walknowski, nac. Wydziału Wojewódzkiego Z. M. Stanek, prezes KOZPN-u dyr. Filipkiewicz, prezes PZHL i reprezentant KS Cracovii płk. dr. Izdebski, przedstawiciel TS Wisła dyr. dr. Orzełski, radca Prawa. Zarządu Miejskiego dr. Huczyński i kler. Miejskiego Stadionu Sportowego W Seifert.

Na konferencji tej ustalono ogólne wytyczne i postanowiono, że w terminie około 15 marca na drugiej konferencji omówi się szczegółowe plany i kosztorys budowy sztucznego lodowiska w Krakowie pod auspicjami Zarządu Miejskiego.

Liga koszykowa

Czy YMCA (Łódź) zdobędzie mistrzostwo bez straty punktu?

Czy YMCA (Łódź) zdobędzie tytuł mistrza ligi koszykowej bez straty punktu — oto pytanie, które obecnie frapuje zwolenników piłki koszykowej.

Wiadomym było już z chwilą powstania ligi koszykowej, że drużyna ymca'rska łódzka będzie najgroźniejszą i jak się okazało, wiadomość ta potwierdziła się do dziś dnia. W jędrnastu dotychczasowych meczach, łodzianie nie ponieśli żadnej porażki, wygrywając w sobotę z jednym z najgroźniejszych swoich rywali, zespołem kolejowców poznańskich.

Poniżej podajemy wyniki meczów w sobotę i niedzielę ligi koszykowej oraz tabelę z dnia dzisiejszego, z której wynika, że poza leaderem,

AZS—Znicz 68:42 (25:15)

Wisła—Znicz 64:50 (33:27)

Dwudniowy występ pruskowski-go Znicza, który od początku zajmuje ostatnie miejsce w tabeli, nie był dla krakowian magnesem. Na obu meczach zjawilo się bardzo malo publiczności, a ci, co przybyli, byli świadkami gry, stojącej na średnim poziomie, — przy czym pruskowianie w drugim meczu przeciw Wiśle, zagraли nieco lepiej.

W meczu sobotnim przeciw AZS nie mogli długo oswoić się z terenem, AZS prowadząc od samego początku, zapewnił sobie wyższe zwycięstwo nad Zniczem, ażełł Wisła.

Z zawodników pruskowskich zasługuje jedynie na wyróżnienie Kozłowski i Duda, reszta znacznie słabsza i absolutnie nie zgrana.

Akademicy mieli najlepszych zawodników w Paszkowskim, Kozdrufu i Bahrze.

Bogatym łupem bramkowym w meczu sobotnim podzieliłi się w AZS Rozpędowski 19, Paszkowski i Kozdrój po 18, Galicki 8, Nagórski 4 i Bahr 1, zaś w Zniczu Kozłowski 17, Duda 13, Józwiak i Widlicki po 4, a Kondratuk i Morawski po 8.

Sędziowie: Muszyński (Poznań), Zieliński (Łódź) nie wystawili sobie najlepszego świadectwa.

Wisła wystąpiła w niedzielę do zawodów bez Stoka i Arleta i — jak to już wielokrotnie pisaliśmy, przedstawia obecnie zespół na bardzo przeciętnym poziomie, z trudem dający sobie radę z outsiderem tabeli.

Gra sama nie była ciekawa, natomiast o wiele ciekawsze były „gierki” sędziów, mierzących czas, którzy zegar stosowali zdaje się do własnych potrzeb.

Zdobywcy punktów dla Wisły: Kowalówka 23, Hegerle 15, Pawlik 14 oraz Szostak i Krakowski po 6 — dla Znicza Duda 17, Kozłowski 15, Wójtowicz 11, Widlicki 4, Kondratuk 2 i Józwiak 1.

YMCA (Łódź)—TUR 65:42, 29:22.

W rewanżowym spotkaniu lokalnych rywali, zamosiło się również na

dalszą grupę stanowią obie drużyny poznańskie (KKS i Warta), środkową AZS (W-wa), oraz obie drużyny krakowskie, a dolną: TUR (Łódź), YMCA (Gdańsk) i Znicz.

Zamiast — jak dotychczas — podawać na skutek braku miejsca, najkrótsze tylko sprawozdania z przebiegu poszczególnych zawodów, ograniczając się jedynie do zdobywców koszy, postaramy się scharakteryzować jak najbardziej ogólnie układ sił w lidze koszykowej.

Poza rewelacyjną drużyną YMCI (Łódź), uderzą w tabeli niską lokatą warszawskiego AZS-u, usprawiedliwiona w pewnej mierze najmniejszą ilością rozegranych zawodów — natomiast Wisła — nie ma

sensację, gdyż jak wiadomo, poprzedni mecz wymienionych przeciwników zakończył się zwycięstwem YMCI zalewie z różnicą jednego punktu, turowcy prowadzili bowiem przedwko zdecydowanemu leaderowi tabeli z różnicą 5-ciu punktów i dopiero na krótko przed przerwą YMCA wyrównała i zdobyła prowadzenie. Po przerwie, przewaga YMCI była już wyraźna i doprowadziła do wysokocyfrowego zwycięstwa.

Punkty dla zwycięzców zdobyli: Dowgird 21, Banzczewski 13, Zylinski 11, Kozłowski 9, Maleszewski (usunięty z boiska za 4 osobiste) 4, Ulatowski 4, dla TUR-u Michałak 17, Skrocki 12, Mokwiński 5, Jakubowski 4, Loga i Plocheciński po 2.

Wisła—AZS 39:38 (20:16)

Odroczone zawody o mistrzostwo ligi koszykowej pomiędzy Wisłą a AZS-em rozegrano w czwartek. Obie drużyny wystąpiły do tych

tej okoliczności na swoje usprawiedliwienie i jej lokata jest wynikiem dość znacznej i stałej obniżki formy. Jej lokalny rywal AZS i jego pozycja są w ogólnym bilansie korzystniejsze. O łódzkim TUR-ze i Zniczu wiedziliśmy, że będą raczej gawitowac w dolnych regionach, a tożystwo gdańskiej YMCA w tej strefie, nie jest także niespodzianką.

Tegoroczne — pierwsze z rzędu mistrzostwa ligi koszykowej są w pewnym sensie potwierdzeniem t. zw. „papierowych obliczeń”. Czy nie zaistnieją przed zakończeniem mistrzostw jakieś sensacyjne niespodzianki, przekonamy się o tym w najkrótszym czasie.

zawodów w osłabionych składach: Wisła bez Stoka i Arleta, AZS bez Lipińskiego.

Po chaotycznej i na niskim poziomie stojącej grze, szczęśliwe zwycięstwo z różnicą jednego punktu, wywalczone desłownie w ostatnich sekundach gry przypadło Wiśle, dla której punkty zdobyli: Kowalówka 17, Pawlik 8, Hegerle 7, Szostak 6 i Krakowski 1, — dla AZS-u Kozdrój 10, Paszkowski 8, Bahr i Obuchowicz po 7, Nagórski, Galicki i Rozpędowski po 2.

Sędziowali: Mochnacki i Lesiak z Krakowa.

1) YMCA (Łódź)	11	11	558:361
2) K. K. S.	12	9	526:384
3) Warta	11	9	418:402
4) AZS (W-wa)	9	8	375:293
5) Wisła	12	5	502:575
6) AZS (Kraków)	12	4	435:470
7) T. U. R.	9	3	351:370
8) YMCA (Gd.)	11	2	394:520
9) Znicz	11	0	357:541

Mistrzostwa klasy A

Piłka koszykowa w Krakowie

Olsza—Wisła 40:33 (17:17)

Niedyspozycja strzałowa zawodników Wisły uniemożliwiła jej wygranie tych zawodów. Kosze dla Olszy: Ziemia 4, Młodnicki 9, Buczyński 15, Stankiewicz 2, Szczurek 8, Morawski 2. Dla Wisły: Tończyk 11, Dąbrowski 9, Bartik 5, Kumała 4, Taliik 2. Sędzia Koptowski.

Krowodrza—Cracovia 43:41 (21:23)

Gra prowadzona w szybkim tempie. Zawodnicy obu drużyn dokładali wszelkich starań, aby osiągnąć ostateczne zwycięstwa, co udało się Krowodrzy dzięki doskonałemu strzelcowi Spytkowskiemu.

Punkty dla Krowodrzy zdobyli: Spytkowski 21, Sroka 8, Najder 3, Afenda 2 i Buczak 2. Dla Cracovii: Łudzik 16, Cisieleski I 11, Cisieleski II 8, Będkowski 4 i Rosich 2. Sędziowie Ebenhard i Lesiak.

CRACOVIA—OLSZA 55:35 (31:18)

Cracovia z miejsca przejmując inicjatywę i ma przewagę nad słabo grającą w tym dniu Olszą. W Cracovii na wyróżnienie zasługuje Ciesielski i Łudzik, a u pokonanych S.ankiewicz. Punkty zdobył dla Cracovii: Ciesielski 19, Łudzik 18, Ciesielski II 8, Będkowski 6, Rosich 4. Dla Olszy: Buczyński 10, Ziemia 10, Stankiewicz 7, Szczurek 4, Młodnicki 2. Sędziowie Grojecki i Lesiak.

PMS—WISŁA 46:34 (10:21)

PMS, który do przerwy wypadł słabo, po zmianie pól zagrał ofiarnie i z rozumem, odnosząc zasłużone zwycięstwo.

Dla zwycięzców kosze zdobyli: Jowonowicz 16, Gięgieł 14, Danielczyk 12, Latoń 4. Dla pokonanych: Dąbrowski 6, Tończyk 5, Taliik 13, Mikulowski 4, Lysakowski 4, Łaba 2. Sędziowie: Buczyński i Ziefert.

KROWODRZA—AZS 50:43 (20:25)

Zryw Krowodrzy po przerwie przynosi jej zasłużone zwycięstwo. Punktami dla Krowodrzy podzieliłi się: Spytkowski 15, Sroka 14, Izdebski 9, Najder 8, Rapczak 4. Zaś dla AZS: Grojecki 20, Mazia 9, Wołowicz 7, Grod 5, Bielski 2. Sędzia: Kopowski.

AZS—PMS 47:37 (26:10)

AZS zdobywa pierwszy punkt mistrzowski. Gra na przeciętnym poziomie przy lekkiej przewadze AZS: Grojecki 13, Bielski 2, Wołowicz 7, Mizio 8, Grod 15, Komorowski 2. Dla PMS: Gięgieł 18, Latoń 8, Jowonowicz 4, Danielczyk 4, Lesiak 1, Wawrzkiwicz 2. Sędzia: Kopowski.

Mistrzostwa koszykowe pań

Suchard—AZS 20:0 v. o. Wisła—Cracovia 39:13 (19:7)

Wisła wystąpiła z dwoma nowopozyskanymi zawodniczkami z AZS-u (który prawdopodobnie się rozwiązał) Pudłówną i Mamińską. One wraz z Kowalówką zdecydowały o zwycięstwie Wisły. Wrużyna Cracovii wypadła bardzo blado.

Kosze dla Wisły uzyskały: Kowalówka 12, Łaptaś 9, Mamińska 9, Pudłówna 5, Hirszanacka 2, Legutko 2. Dla Cracovii: Szyńska 6, Hartwig 3, Plotrowska 2, Hukowa 2. Sędziował M. Toliński.

J. L.

Czechom nie udało się rewanż

Kanada—Czechosłowacja 5:2 (3:0, 0:0, 2:2)

Kanada—Czechosłowacja 3:3 (1:2, 1:1, 1:0)

Mistrz hokejowy Europy, Czechosłowacja, zaprosiła na 2 mecze do Pragi mistrza turnieju olimpijskiego Kanadę, ufając, że na własnym terenie uda się im pokonać hokeistów z za oceanu, z którym w St. Moritz walczono z remisowym bezbramkowym wynikiem.

Nadzieje Czechów na zwycięstwo wydawały się o tyle realniejsze, albowiem Kanadyjczycy zmuszeni byli grać w Pradze, bez swych doskonałych środkowych napastników Haldera i Mary. W miejsce Haldera, pierwszy atak Kanady prowadził zawodowy hokeista kanadyjski Boucher, — ale i Czesi do tak poważnych zawodów zmuszeni byli wystąpić bez najlepszej swojej dwójki obronnej dra Šlany i Pokornego, których zastąpili Szwaro i Matous (napastnik).

W pierwszym meczu rozegranym we wtorek, Czechów załamała pierwsza tercja, w których po błędach obrony Kanadyjczycy prowadzili 3:0.

Już w pierwszej minucie Boucher postął krążek do siatki Moudrego, w 5-tej minucie Guzzo podał do nieobstawionego Hibberda, który celnym strzałem podwyższył wynik na 2:0, a w kilka minut później Boucher po solowej akcji zdobył 3-ą bramkę.

Po bezbramkowej drugiej tercji, nadzieje Czechów na poprawę wyników z chwilą uzyskania pierwszej bramki przez V. Zabrodsky'ego rozwiął Gilpin, zdobywając 4-ty punkt dla Kanady. Druga bramka V. Zabrodsky'ego i 5-ta bramka dla Kanady, zdobyta przez Hibberda, zakończyły mecz, grzebiąc nadzieje Czechów na zwycięstwo.

W drugim meczu Czesi prowadzili już 2:0 z Kanadą, ale nie mogli utrzymać tej przewagi bramkowej i ostatecznie musieli zadowolić się wynikiem remisowym.

Strzely bramki: V. Zabrodsky 2 i Buckna dla Czechosłowacji, — Schroeter i Renand dla Kanady.

Na marginesie tych meczów trzeba powiedzieć jeszcze o głośnym sporze wśród oficeliów i znawców hokeja czeskiego na temat:

system Buckny, czy Zabrodsky'ego?

kiedy bowiem w St. Moritz uzyskano przeciw Kanadzie wynik remisowy, część hokeistów z kpt. V. Zabrodskym na czele, uważała, iż system Buckny, nakazujący jak najbardziej ostrożną defenzywę bez ryzyka utraty bramki, okazał się niewłaściwy.

Podnoszono, iż gdyby z Kanadą grano po swojemu, t. j. zasadzając defenzywę na ataku, to wtedy można uzyskać zwycięstwo. W Pradze grano właśnie systemem ofensywnym i okazało się, iż ten system jest gorszy.

W drugim meczu w Pradze zdecydowano się znów z powrotem na system Buckny i poraz drugi wywalczono z mistrzem świata wynikiem remisowy.

Cracovia—Hejnał (Kęty) 6:0 (3:0)

Ligowa drużyna Cracovii rozegrała w niedzielę w Bielsku zawody towarzyskie przeciwko zespołowi Hejnał (Kęty), wygrywając po pięknej i fair grze 6:0.

Zdobywcami bramek byli: Majeran 3, Bobula 2 i Radoń 1.

Piłka nożna na Śląsku

Mimo mrozów, rozegrano na terenie Śląska cały szereg zawodów piłkarskich, z których kilka zakończyło się sensacyjnymi wynikami. I tak jeden z niedawnych kandydatów na drużynę ligową

KOPALNIA RYMER PRZEGRZAŁA Z WALCOWNIA (DZIEDZICE) 2:4 (0:1).

Bramki dla zwycięzców zdobyli: Czyżyk 2, Calik i Kwaśny — dla kopani Rymer Majchrzak 2.

Inny kandydat do Ligi

RKS SZOMBIERKI, WYGRAŁ W JANOWIE Z TAMTEJSZYM NAPRZODEM 4:6 (2:0).

Strzelcami bramek dla Szombierek byli: Krasówka, Podęzwa i Czepionka po 2 — dla Naprzodu: Bąk 3 i Sławowy 1.

Po walnym zebraniu P. Z. P. N.

PRAWDA, przebieg obrad był nacechowany atmosferą, obniżającą poziom. Nie wszyscy delegaci umieli wnieść się ponad interes własnych okręgów. Przewodniczenie w takich warunkach nie należało do rzeczy łatwych. Wobec oczywistego faktu, że przewodniczący nie odpowiada za treść i formę wypowiedzi mówców — osobiste ataki pewnej części prasy pod jego adresem wydają się co najmniej nie na miejscu. Jeśli zwłaszcza weźmie się pod uwagę „kulturowe wymagania” stawiane mu przed Zebraniem, Żądano bowiem — z jednej strony „silnej ręki”, z drugiej pozbawiałości w formie udzielenia „wszystkim” głosu.

Oto przykłady „parlamentarnego” wyrobienia pomniejszych delegatów: Odbywa się głosowanie. Jeden z delegatów zamiast głosować: za lub przeciw, wygłasza przemówienie... a przywołany przez przewodniczącego do porządku kontynuuje swoje wypowiedzi i „obraża się” na przewodniczącego.

W dyskusji nad pewną sprawą podnosi się kilka rąk do góry, wszyscy chcą pierwsi przemawiać, a kiedy przewodniczący oddaje jednemu z nich głos, inny czuje się dotknięty, że to nie on pierwszy otrzymał głosu.

Trudno więc przewodniczącemu w takich okolicznościach nie krzyczeć.

Oczywiście, zdaniem pewnych „sprawozdawców” sportowych takie postępowanie przewodniczącego nie „fair play”, również nie jest „fair play” jeżeli przewodniczący uznaje za konieczne w pewnym momencie zaapelować do zebranych w następujących słowach:

„Koleżdy jesteście bacznie obserwowani przez tych, którzy w najbliższym czasie przeprowadzą reorganizację wychowania fizycznego i sportu w Polsce, proszę was zaoszczędzić im argumentów przeciwko sobie samym”.

Czy wreszcie oświadczenie przewodniczącego: „przyпускаjąc, że będę wyrazem Walnego Zgromadzenia, jeżeli powiem, iż zatwierdzenie przez Walne Zgromadzenie sankcji przeciwko RKK Sosnowiec jest dowodem, że Walne Zgromadzenie stoi na straży czystości sportu i dąży do tego, by spotkania piłkarskie odbywały się w atmosferze sportowej”.

— Czy takie oświadczenie narusza zasady „fair play?”

Są i tacy subtelni, a wybredni „publicyści sportowi”, którzy smakują bardzo w pikantnych powiedzonkach, jak na przykład „cuchnąca ropa, wytryskująca obficie przy pierwszym nacisnięciu wrzodziaków”. Inni wola takich „dyskretycznych” i wychowawczo oddziaływujących określeń nie używać, mimo, iż nie pisują do gazet, której wydawcą CK OMTUR. Mniemamy, że współtwórcy w piśmie, któremu patronuje tak poważna organizacja młodzieżowa, do czegoś obowiązują!

Niewątpliwie panowałaby śmiała sielanka w prasie, i nie ukuto by określenia „Wielkiej Czwórki”, gdyby uchwalono utworzenie II Ligi. Warto jednak zastanowić się nad tym, kto wchodził w skład tej „Czwórki”, jaka „sterpowała” drugą ligę.

Działacze sportu robotniczego, którzy już od kilkunastu lat romantyzują zagadnienia sportowe nie tylko pod kątem widzenia oceny wyników na boisku, ale którym przede wszystkim przyświeca myśl budowania podwalin organizacyjnych nowego gmachu sportowego w Polsce na zgola innych niż dotychczas przesłankach społecznych.

Dał temu wyraz delegat Krakowa red. Statter, który złożył następującą deklarację:

„Od pierwszej chwili Okręg Krakowski oraz działacze sportu robotniczego, byli przeciwnikami utworzenia klasy państwowej. Jeżeli w ub. roku wyrażono zgodę na powołanie tzw. ekstra-klasy, kierowano się względami potrzebą wyróżnienia w Polsce reprezentacyjnej grupy piłkarskiej. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że kreowanie II klasy państwowej w okresie reorganizacyjnym WF i sportu w Polsce, bez gruntownego opracowania zasad jej powołania, godzi bezpośrednio w był materialny klubów C, B i A-klasy, które to kluby pozbawione potrzebnych źródeł dochodowych skazane byłyby na zagładę. Ten stan rzeczy byłby sprzeczny z podstawową zasadą unowocześnienia sportu piłkarskiego w Polsce. Niemniej nie mamy nic przeciwko temu, by na przyszłym Walnym Zebraniu Zarząd PZPN przygotował w tej materii odpowiednie propozycje”.

SPRAWA PROTESTU KKS POZNAN stanowiła najbardziej zapalny punkt obrad Walnego Zgromadzenia. Dyskusja na ten temat była najwyższym poziomem. I — rzecz ciekawa — że ta część prasy, która atakowała

„Wielką Czwórkę” z powodu odrzucenia projektu utworzenia II Ligi, dotychczas nie uznawała za konieczne zasłanowić się nad następującą kwestią:

W konkretnej sprawie chodziła nie tyle o weryfikację zawodów, ale przede wszystkim o WYKRYCIE PRAWDY MATERIALNEJ. Obroncy „Polonii” świdnickiej zasłaniali się niedostatecznym i karygodnie przeprowadzonym przez PZPN dochodzeniem, nie dopuszczając argumentów, przemawiających niezbicie za słusnością stanowiska delegatów, wykazujących prawdziwość zeznań świadków złożonych w Sądzie pod przysięgą. A wszakże — mówiąc stylem złośliwych — „Wielka Czwórka” rozbiła się w momencie dyskusowania tej sprawy. Może właśnie dlatego, że tutaj nie miano już decydować o takim, czy innym systemie rozgrywek, o I, II lub 20-tej Lidze, ale o rzeczy znacznie ważniejszej: podstawowej, decydującej o uczciwości ludzkiej, o moralności i poczuciu sprawiedliwości bez oglądania się na interpretację statutową. Chodziło o wypowiedzenie prawdy i jej obronę! W tym momencie, gdy Walne Zgromadzenie stało się jakby Sądem, zebrani powinni byli przestać myśleć kategoriami ludzi zastępujących interesy swoich okręgów, a uświadomić sobie, że są sędziami, powołanymi do wykrycia prawdy materialnej.

Dlaczego więc część ich nie stanęła na wysokości zadania?

Dlaczego przeszli do porządku, już nie tylko pod zeznaniami zaprzysiężonych świadków, ale dlatego nie nie zdobyła się na uszanowanie szczyrnych, wruszających słów mecenasa Sevdiliza z Poznania, który siebie podał za świadka faktu, iż w „Polonii” świdnickiej grał zawodnicy pod fałszywymi nazwiskami?

Dlaczego mniejszość delegatów przeszła do porządku nad przemówieniem delegata Krakowa red. Stattera, które skądinąd przyjęto z aplauzem? Dlaczego nie dano wiary rzeczowemu wywodowi prokuratora Sądu Najwyższego poła Joncika z Poznania?

Przebieg i w tym wypadku (podobnie jak przy głosowaniu nad II Ligą) większość okręgów opowiedziała się za słusnością tezy KKS, a tylko matematyczna przewaga pozostałych okręgów reprezentowała stanowisko przeciwnie.

Znamyśmy tajemnicę: niemal 90% delegatów, łącznie z pewnymi członkami Zarządu PZPN w prywatnych rozmowach przyznało słusność KKS-owi. W głosowaniu atoli gdzieś „zagubiła się” ta prawda i przekonanie o słusności pokrzywdzonego.

O tym jakos głucho na łamach tej części prasy, która wylewała „lzy krokodłowe nad tym, że nie uchwalono II-giej Ligi, tak jakby chodziło co najmniej o zagadnienie największej wagi.

Dlaczego ustalono 14 klubów w Lidze?

Naszym zdaniem należało przyznać walkower KKS Poznań, wprowadzić go do Ligi, a jeśli z tego powodu odpaść miałaby „Polonia” Bytomska to trzeba ją było wprowadzić jako 13 klub. Jeśli ustalono jednak 14 klubów, to widocznie obawiano się feralnej 13-ki.

Kapitanat czy kapitan? Oto wielki problem! „Być albo nie być” piłkarstwa polskiego!

Zarząd PZPN bronił koncepcji kapitanatu. Podobnie część prasy warszawskiej ubolewa nad tym, że wybrano tylko jednego kapitana. Naszym zdaniem w rzeczy samej tylko argumentów przemawiających za „trójką” co i za „jedynek”. Obiektywnie rzecz biorąc należałoby raczej obaćczyć odpowiedzialnością tylko jednego człowieka. Sedno tkwi w czym innym: Jeśli zostanie osiągnięty odpowiedni poziom gry, to nie kapitan, ani nie kapitanat zdecyduje o wygranej, czy poprawnej grze zespołu, lecz wysiłek samych zawodników.

Red. Statter skrytykował obelżanie Olimpiady Zimowej utrzymując, iż włożone na ten cel pieniądze należało raczej wydatkować na budowę choćby jednego sztucznego lodowiska w Polsce.

Opowiedział się również przeciwko wysłaniu na Olimpiadę w Londynie ekipy piłkarskiej, proponując przeznaczanie znoszonych z tego tytułu pieniędzy, na szkolenie instruktorów, utrzymywanie trenerów itd.

Powstał w tym względzie na Związek Radziecki i Czechosłowację, które to państwa „nie wypuszczają w świat” swych sportowców dopóki nie będą oni mogli zaprezentować dobrej klasy.

Notulemy ciekawy wycinek z obrad. Delegat PZPN odpowiadając na wywody mecenasa Wiśniewy, urzędowo obroncy RKK, powiedział: „na boisku były sikawki.” W tym

miejsu przerwał mu przewodniczący i zapytał: „Czy przez to należy rozumieć, że gospodarz zawodów z góry przewidując możliwość ekscesów, przyciętoł sikawki...?”

Padła lapidarna odpowiedź: Tak. Bez komentarzy.

Na sali obrad znajdował się pewien „działacz sportowy”, dożyłownie zdyskwalifikowany, który podawał się za sprawozdawcę sportowego pewnego pisma. Domagano się usunięcia go z sali, ponieważ uprawiał wśród delegatów agitację za „Polonią” świdnicką i za swoją własną sprawą, która miała być przedmiotem dyskusji. Przewodniczący zodił się na pozostawienie go na sali pod warunkiem, że nie nadużyje legitymacji prasowej dla celów nie mających nic wspólnego z pisaniem sprawozdania. Ze zdumieniem przeczytaliśmy po Walnym Zebraniu oświadczenie śląskiego „Sportu”, że „pan Slicher nie był przedstawicielem tego pisma na zebraniu”.

Oto przyzwolność dziennikarska ze strony pana, któremu na Walnym Zgromadzeniu odczytano pismo dziennikarza „Sportu”, zarzucającego mu usiłowanie ofiarowania 200.000 zł. za „podłożenie się” jednej z drużyn. Oto „sumienie sportu” — prasa — i jej przedstawiciel. Oto wychowawcy młodzieży i działacze sportowi.

Ze też żaden z panów sprawozdawców sportowych, którzy np. deputowali się w wyborze kapitana sportowego w osobie p. Alfusa, rozdiwliwku między „dwoma mataforami piłkarstwa” nie naczyli zauważyć zamierzonego przekupstwa ze strony człowieka, który zasiadał z nimi przy wesołym stole prasowym...

O tym w swoich „omówieniach” o Walnym Zebraniu zamikłeli, Zauważył natomiast „polityczne dyspresje” przemówień przewodniczącego Zebrania. Zauważyli, iż przewodniczący patrzył na zezrek i inne przytoczył szczególiki. O sprawie, która najbardziej winna ich zainteresować wolałi nie pamiętać, w wysłi zasady, że milczenie to złoto. Jak to źle, jeśli niektórym „publicystom” udeczy czasami woda sodowa do głowy. Wyobraźcie sobie, że to czasy przedwzrostowego przekupstwa ze strony człowieka, który zasiadał z nimi przy wesołym stole prasowym...

Delegacja krakowska brała jak zawsze, czynny udział w obradach. Przewodniczącym Zebrania był red. Statter, w komisji wnioskowej mgr. Pirożyński, w komisji budżetowej dyr. Dudek, w komisji pucharowej prezes Filipkiewicz, w komisji nad sprawą p. Sichera prezes Kotarba.

Wszystkie wnioski krakowskie zostały uchwalone. A to w sprawie zniesienia kolejowych, zniesienia podatku od widowisk, w sprawach szkoleniowych, w sprawie powołania płatnego głównego Instruktoru itd.

Do zarządu PZPN weszli z Krakowa: Filipkiewicz, w komisji rewizyjnej zasiadał dyr. Dudek. Jeśli zważymy, że dyr. Alfus i mgr. Schneider pochodzą z Krakowa i że są z nim silnie nie tylko jako starzy sportowcy związani, to mamy obraz tego, skąd Polska sportowa czerpie wypróbowanych działaczy sportowych.

Red. Statter kończąc swoje przemówienie w obronie słusności sprawy KKS — „Polonia” Świdnicka, powiedział:

„Jeśli nie zwycięży prawda, która winna być źródłem i pobudką każdego działania ludzkiego, a dominować miałaby skostniała litera statutu, nacięganego zębami do sfalszowania prawdy, TO ZE SPORTU USUNĄ SIĘ SPORTOWCY!”

Na marginesie ostatnio odbytego Walnego Zebrania PZPN-u w Warszawie, nasuwał mi się następujące myśli, które skłamałem w formie takiej ideowej deklaracji:

Jesteśmy na zakręcie historii sportu polskiego, Reorganizacja, która ma nastąpić już w najbliższym czasie musi wziąć pod uwagę rzecz najważniejszą: konieczność centralizacji wyślików organizacyjnych, skomasowania finansów, przekazanie kierownictwa sportowego organizacjom, dającym rolęjmię ideowej podbudowy sportu i jego unowocześnienia, i wreszcie powołanie na odpowiedzialne stanowiska ludzi nelnwartościowych pod względem ideowym i politycznym. Sport, do którego masowo garnie się młodzież, musi być kierowany przez ludzi, dla których pojęcie Demokracji Ludowej nie jest pustym frazesem ani płaszczykiem, pod którym ukrywają się tendencje antydemokratyczne. W dziele określonego wychowania młodzieży winni brać udział ludzie silni, świadomi odpowiedzialności wobec Demokracji. Ludzie z krewostupem i zdecydowanym plonem politycznym!

M. STATTER

Nie będzie już złej drogi na trasie Kraków-Zakopane

Któryż z automobilistów, motorowców i cyklistów nie zna najładniejszej i bodaj najbardziej uczęszczanej szosy, biorącej swój początek w Borku Fałęckim, a biegnącej na przestrzeni przeszło 100 km i kończącej się w siedzibie najlepszych naszych narciarzy — w Zakopanem?

Ciężko pracuje motor na „Jedynce”, wdrapując się na długie wzniesienie Borku, drży i warczy maszyna, wznosząca się na mogiłańską górę. Minąwszy mogiłański kościółek, kierowca daje jej odpoczynek, a sam koncentruje uwagę, gdyż wie, że teraz cały ciężar jazdy spoczywa na jego umiejętnościach i dobrym działaniu hamulców.

Szosa pędzi teraz w dół, zwija się niczym cielsko olbrzymiego węża pytona i w jakimś złośliwym porywie raptownie skręca.

Znają wszyscy ten ostatni zakręt mogiłański, nie bez racji ochrzczony mianem „Zakręt śmiertci”.

Wielu nieostrożnych przeniosło się do nieba, by kontynuować tam już bez niebezpieczeństwa „raidy po mlecznej drodze”, wielu „bohater-skich zawłodrogo” grzebało się z pod roztrzaskającego wozu. Zakręt czyha na lekkomyślnie brawującego jeźdźca.

Ostrożny zwalnia, mijając bez przeszkód Mysłenice i przez Lubień kieruje się w stronę Rabki.

Jazz myśleniecki został w tyle, umknął — a tylko przewalająca się przez betonową zapórę Raba, szmerze zdradziecko, jak gdyby chciała uspić czujność kierowcy. Pdm, Lubień, Skomielna i Rabka. Droga rozwidła się; sterujący maszyną człowiek odrzuca niegościnną „rabczańską odmogę” i dostaje „tachycardii paroxysmalis” — napadowego bicia serca. Wie, co go czeka!

Oto zbliża się odcinek Chabówka—Nowy Targ. Kierowca wzdryga się, poci. Widzi dach samochodu przebity o ironi! własną głową, z trudnością „przełyka żołądek”, wędrującą nerwą kieruje na swoje miejsce i wzdycha, — gdy część ciała zwana siedzeniem, przeobraża się w t. zw. „mięso po tatarsku”.

Odsapnąwszy nieco, mdleje na myśl, że ma przebyć jeszcze gorszy odcinek szosy, Biały Dunajec—Zakopane.

Czyni ekwilibrystyczne sztuki, by ominąć doły, dziury, wykroty. Skręca, szukając lepszej drogi, a za każdym razem wpada z wykrotu w wykrot.

Osiągnąwszy Zakopane, miłośnik motorowego sportu jest wpoi żywy; wygląda jak po przeprawie z teściową, przeklina Urząd Drogowy i skłotany kładzie się spać. Na drugi dzień chodziłi polamany, „tra-wi w nerkach, gromadzi pokarm w wątrobie, a żołądek nosi na temblaku”.

Wiemy, że nie odnowiona przez parę lat turystyczna magistrala Kraków—Zakopane, wybita gąsienicami czołgów, ciężkimi kołami aut i innych pojazdów, domaga się odnowienia nawierzchni.

Nie będziemy pisali, że niszczy się sprzęt i męczy kierowca, pragnący dobrać do celu podróży. O tym każdy wie.

Krakowski Oddział Automobilklubu, mając na uwadze, że magistrala turystyczna Kraków—Zakopane nie służy tylko rozwojowi turystyki woj. krakowskiego, ale turystyki całej Polski, zwrócił się za pośrednictwem Zarządu Głównego w Warszawie z interwencją do Ministerstwa Komunikacji, aby w przewidzianych kredytach na rok 1948 wydatnie wsparł pracę nad budową nawierzchni Kraków—Zakopane, o łącznej długości odcinków 25 km.

W programie inwestycyjnym robot drogowych w bieżącym roku, przewiduje się wybudowanie na tych odcinkach 12 i pół km nawierzchni, a mianowicie: 3 km. nawierzchni kostkowej oraz 9 i pół km. nawierzchni betonowej. Dalszych 12 i pół km. zostanie odrestaurowanych w r. 1949.

Wiadomość ta niewątpliwie będzie przyjęta z radością przez wszystkich wczasowiczów, którzy jeżdżą do Zakopanego dla zaczerpnięcia zdrowia; nie będą oni już narażani na pochłanianie tumanów kurzu nawierzchni wapiennej. Z jeszcze większą radością przyjmuje tą wiadomość ogół miłośników sportu motorowego.

J. Liłman

Sukces Narciarzy OM TUR

Związek Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych w Okręgu Krakowskim, zrzeszający wielką ilość klubów, może się pochlubić całym szeregiem sukcesów w rozegranych przed tygodniem w Szklarskiej Porębie mistrzostwach narciarskich ZRSS.

Zawodnicy Okręgu Krakowskiego z następujących klubów: OM TUR (Kraków), OM TUR (Krynica), OM TUR (Zakopane), RKS Garbarnia (Kraków), P. K. L. Kasprzy (Zakopane), Z. W. M. Zryw (Zakopane) i RKS Związkowiec (Kraków), zdobyli szereg pierwszorzędných wyników i sklasyfikowali się pomiędzy najlepszymi narciarzami Związku Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych.

Jeśli się zważy, że zawodnicy klubów krakowskich nie mają warunków do intensywnego treningu, to wtedy sukces ten stanie się jeszcze większym.

Znani narciarze RKS Związkowiec jak bracia Klamerusowie, w konkurencji alpejskiej, stanowią najwyższą klasę: Jan Klamerus zwyciężył w kombinacji alpejskiej, wygrywając równocześnie slalom i zajmując 2-gie miejsce w biegu zjazdowym, podczas gdy brat jego zajął 3-cie miejsce w ogólnej klasyfikacji kombinacji alpejskiej.

Kombinacja alpejska stała się w ogóle triumfem narciarzy ZRSS Okręgu Krakowskiego.

Poza zwycięzcą Klamerusem, 2-gie miejsce zdobył Nowak (PKL Kasprzy), 3-cie J. Klamerus, a 4-te Gołąb (ZWM Zryw (Kraków).

Również w kombinacji klasycznej zawodnik Garbarni J. Dawidek, zdobył wicemistrzostwo, zwyciężając wielu znanych narciarzy, jak np. Fr. Brode.

Wśród zawodniczek ZRSS Okręgu Krakowskiego na uwagę zasługują wyniki Janosiłówny (Garbarnia), która zajęła 4-te miejsce w biegu zjazdowym — zaś wśród juniorów, dużym sukcesem jest wicemistrzostwo kombinacji alpejskiej, zdobyte przez B. Prokora (OM TUR Kraków).

W ogólnej punktacji narciarskich mistrzostw ZRSS OM TUR Kraków

i Podhałe zajęły 4-te miejsca przed SN Kasprzy i KN Szklarską Porębą.

Młoda sekcja krakowskiej Garbarni, reprezentowana zaledwie przez 5-ciu zawodników, zdobyła w ogólnej punktacji 8-me miejsce przed Marymont (W-wa) i Lechia (Gdańsk).

Kalbarczykwie na pierwszym miejscu w mistrzostwach łyżwiarskich

W sobotę i niedzielę odbyły się na lodowisku w Pruszkowie łyżwiarskie mistrzostwa Polski w jeździe szybkiej i figurowej. Ta ostatnia konkurencja nie odbyła się jednak z powodu braku zawodników.

Po raz 19-ty w jeździe szybkiej w ogólnej punktacji zwyciężył J. Kalbarczyk (Legia, Warszawa) — 214,93 punktami przed swoim kolegą klubowym Rytterem (224,37 pkt.) i Kowańskim z K. S. Mil., Warszawa.

Rzucidło (AZS Kraków) znalazł się na piątym miejscu, mając 248,51 pkt.

Triumfator mistrzostw Kalbarczyk zdobył kolejno pierwsze miejsce w biegach na 500, 1.500, 3.000 i 5 tys. metrów.

W konkurencji kobiecej prym wiodła Kalbarczyk (Legia, Warszawa) 287,39 pkt. Drugie miejsce zajęła Błażewska (Zryw, Łódź) 290,21 pkt., zaś na trzecim miejscu znalazła się Sasane (Legia, Warszawa) 321,44 pkt.

Gramy z Włochami w Warszawie

Włoski Związek Tenisowy zgodził się na rozegranie meczu tenisowego z Polską w ramach rozgrywek o puchar Davisa meczu Polska—Włochy w Warszawie. Zawody te odbędą się 2, 3 i 4 maja na kortie centralnym Legii. Włoi wystąpią przypuszczalnie ze swymi najlepszymi zawodnikami Cucellim oraz Del Bello.

*) Patrz: W Krakowie powstanie sztuczne lodowisko.

